

לא בוכים על חלב שנשפך | מיכל שכנאי יעקובי | 2022

טכניקה מעורבת

על גבי המדפים הריקים מונח כד חרס וממנו ניגר נוזל שנראה כחלב. כמו תנועת המים שקפאה מהכד בציור "המעייין" של ז'אן אוגוסט דומיניק אנגר (1814), האחוז בידיה של עלמה עירומה, כך, בעבודה זו שנבנתה במיוחד עבור החלל המשרדי בכפר יהושע, נותר הכד הפוך על גבי מדף גבוה, מגיר מתוכו נוזל חלבי במחזוריות אינסופית. כמו כד השמן בבית המקדש, גם כאן - כד החלב אינו כלה.

בפינה אחרת מסתובב סביב עצמו אקורדיון מבוטן. צליליו נכלאו בתוך הבטון לעד. על הקיר דגל סימון אדום סב על צירו, מסמן גבולות מעגליים של טריטוריה דמיונית. מחלון החדר ניבט במלוא הדרו, כמגדל פעמונים של כנסייה, מכון התערובת של המושב - אחד מסמלי הכוח של ההתיישבות העובדת. אני חוקרת בעבודותיי את התרבות החומרית של ההתיישבות, את האובייקטים, את החפצים ואת הדימויים שמכילים בתוכם מטען גנטי של התרבות המקומית הישראלית, שלאורה גדלתי.

אני מלקטת חפצים, משבשת, מסיטה, מוציאה אותם מהקשרם המקורי, אורזת בעטיפה של הומור ואירוניה, ויוצרת משהו חדש, המשלב מבט עכשווי עם רגשות מעורבים בכאב ובגעגוע. החפצים סבים סביב עצמם, משנים את פניהם במחזוריות שאין לה סוף, כמכונה שפועלת ללא תכלית או מטרה.

מיכל שכנאי יעקובי

